

LA CAMPANA DE GRACIA

UNA COSA.

¡¡Viva la llibertat!! (Bernat Xinxola.)

ARE COM AVANTS: DEMÀ COM SEMPRE.

ENCARE que un cástich á nostras faltas, á nostres errors, á nostras miserias nos haja llansat del poder, cap forsa del mon pot arrencarnos las conviccions del fondo de la conciencia.

Ja sabem bè prou nosaltres que per molts la desgracia es una peste, y lo qu' es pitjor que 'n fujan alelats després d' haverla promoguda ab las sévas mateixas miserias; pero nosaltres no som d' aquests: nosaltres estimém l' idea per l' idea, y la defensarém ab la mateixa decisió, ab la mateixa constancia, tant en la desgracia com en la prosperitat.

Res hi fá que haguém perdut un moment favorable: res hi fá que avuy torném á estar com estavam en 1868 ó pitjor encare, que aixó no 'u sabém ni tractém d' averiguarho.

De 1868 a 1873 no hi anaren mes que quatre anys y mitj: ab quatre anys y mitj aixecárem las bases del partit y triunfarem.... ¿Tardarém quatre anys mes en conseguir lo poder? ¿Ne tardarém cinch, sis, déu?...

No hi fá rés: los anys son dias en la llarga historia de l' humanitat: y hi ha que contar ademés ab que l' humanitat no abandona may la sévas aspiracions envers un ideal que es la justicia, qu' es lo benestar, qu' es la pau.

Dirán tal vegada los nostres enemichs qu' hem caygut cuberts de feridas y qu' es difícil que poguém curárnoslas: dirán que en lo camp de la República florían mes las malas herbas que 'l blat, y que 'l netejar la trista cullita qu' hem obtingut, es cosa de llarch temps y de molta paciència: pero ¡no importa! las feridas se curarán, y l' amarga experiència qu' hem adquirit ab onze mesos de tremendas probas, fara que garbellém.... ¡Oh, sí! Hem de garbellar moltíssim!

Hém de llansar lluny de nosaltres als que únicament aclamavan l' idea del poble per desacreditarla, tirantse damunt dels puestos públichs retribuïts, no ab l' idea de bèn desempenyarlos y de honrar desd' ells ab los seus actes á la República, sino ab lo càlcul mesquí d' omplir la nómina.

Hem de llansar lluny de nosaltres als que ab las sévas extravagancias no buscavan mes que seduhir al pobre poble, mentintli un radicalisme, que en últim resultat no servia mes que per proclamar lo Cantó de Cartagena y obrir al cor de la República una mortal ferida.

Hem de llansar lluny de nosaltres, aixecant una barrera formidable perque may mes pujan tornar al costat nostre, á tots aquells, que després de la cayguda de la República, se separin de nostras filas, sacrificant las conviccions que deyan professar, á malehidas mesquinas conveniencies.

Hém de llansar finalment lluny de nosaltres á tots quants perturban la marxa ordenada del partit, perque sies cas que no son agents actius de nostres enemichs, fan l' ofici de tals, perturbantnos, dividintnos y fentnos perdre en intestinas discórdias las forsas que devém tenir reservadas sempre, pera remoure 'ls obstacles que s' oposin al triunfo de nostras ideas venerables.

Miréu donchs, si tenim qué garbellar!...

Y un cop haguém fet aixó y contant sempre ab que mes val ser poch y bons, que molts y mal avinguts, tenim dret á exigir á aquellas personas que per la séva inteligencia ocupan la primera fila dels gefes naturals de nostre partit, que si volen treballar com nosaltres treballém, que si volen pagarnos lo nom y l' influencia que 'l partit republicá federal los ha dat, deuen prescindir una vegada per sempre de vanas y ruins qüestions d' amor propi, y convertir las mútuas rivalitats tal vegada entr' ells establertas en una patriòtica competència d' amor á las ideas y al partit que 'ls ha fet tot lo que son, que 'ls ha dat tot lo que tenen.

Res d' encubrir hábilment qüestions perso-

nals ab la capa de qüestions polítiques: aquí 'l partit governa, la majoria dels homes honrats disposa, y allá ahont vá aquesta majoria, allá deuen anar tots, y ab mes pressa que 'ls altres precisament aquells que dessinteixen en una opinió qualsevulla de conducta, com per donar ab aixó una proba del seu patriotisme, y un exemple de la séva lealtat.

La lliadó del tres de Janer nos imposa aquesta recla, que nosaltres haviam predicat sempre y que en mes ó en menos haviam vist sempre desconeguda.

¿Que 'n farém de quatre ó cinch gefes si l' un destrueix al altre, y no serveixen mes las sévas rivalitats, que per encendre altrás tants rivalitats en la massa del partit?...

Aixó es lo mateix que 'l sol y la lluna: ordinariament tots dos astres donan llum; pero al posarse l' un davant del altre 's produheix un eclipse y llavors lo mon queda á las foscas.

En quant á nosaltres, aquest es nostre pensament, y disposats á treballar sense descans, lo cop de la cayguda qu' hem donat no minvará per res lo nostre ardor.

Tenim las ideas encarnadas en la nostra conciencia, y avants deixarém d' existir que deixar de propagarlas.

Creyéu ademés, que la massa del poble las hi té també, y res fará callar la nostra véu, donantli las advertencies que creguém justas, ja que si la nostra véu es pobre y desautorizada, la nostra intenció es leal y es patriòtica.

Lo nostre lema, en la desgracia com en la prosperitat será sempre 'l títol d' aquest article:

Are com avants; demà com sempre.

BATAILLARAS

Novament s' ha derramat sanch republicana.

La vila de Sarriá fou lo teatro de la desesperada lutxa entre 'ls minyons del Xich de la Barraqueta y las forsas del exércit.

Com lleons lluytaren tots, y per tots te LA CAMPANA un repich de dol.

Ja está decretada la segona reserva.

Nosaltres decretarem la primera, y si es que 'ls homes se necesitan pera acabar ab la farda carlista, res tenim que dirhi.

Pero en cambi molt hi ha que objectar respecte á la determinació dels nous governants, mediant la qual, pagant 500 duros pot lo fill de determinadas classes escaparse del servici.

Per nosaltres lo deber de defensar á la pátria no 's paga ab cap dinér: per altres la sanch del ciudadá val una mica mes que un caball.

Los carlins no s' adorman.

Al últim han entrat en una ciutat, que per mes de ser clerical per escelencia, gracias á la séva importancia, no pogueren possehir jamay durant la guerra dels set anys.

Vich ha caygut en poder dels sectaris del absolutisme. La traició 'ls doná entrada, y una vegada dintre, no pogueren sos defensors resistir l' embat dels criminals carcundas.

Dos canons Krupp, Remingtons en gran número y alguns caballs caygueren en son poder. Una vegada á dintre, cobraren una gran contribució, calaren foch al teatro, incendiaren lo jutjat, y feren lo mateix ab la presó, deixant anar á tots los presos.

Mentres de tal modo favorian als criminals, los homes honrats eran villanament fusellats en las aforas de la població. Vint d'ells entre voluntaris y paisans pagavan ab la vida lo seu amor á l' idea liberal.

¡Ay de nosaltres, si ab un esfors supréu, no cuydém de salvar la llibertat y la civilitat!...

Los representants de la República federal en Viena y Berlin han reconegut al nou govern...

Aném apuntant las llistons de l' experiència y un' altra vegada, si som poder, torném á colocar á aquests representants.

Lo Regicida Pastor s' ha escapat del Saladero, lo dia mateix que havia de notificárseli la sentencia de mort.

No s' escaparán tant fácilmente los presoners federales.

A Sant Feliu de Guixols vá anarhi una columna per destituir l' Ajuntament; pero ningú vá voler sustituirlo.

Las personas que havian sigut cridades per ferho, ván respondre que mes aviat seguirian presoners, que aceptar un cárrech que en aquella vila, tota republicana federal, era impossible de desempenyar.

L' Ajuntament antich continúa y continua la mateixa milicia, perque en aquella vila tot-hom sembla que 's posa á la rahó.

Decididament las classes conservadoras son mes apáticas y 's cansan mes aviat de las costums polítiques que 'l mateix poble.

Venen los fets de Sans y 'ls arrabals de Barcelona: se fá l' enterro de la Mercé y hi assisteixen uns 70 cotxes.

Venen los fets de Sarriá: 's fá l' enterro de las víctimas y no arriban á 40 los cotxes que hi van.

Si may restringeixen lo sufragi universal, tornarà á haverhi diputats per 29 vots.

Los carlins en lo poble de Sarriá, prop de Girona, tractaren de fer rendir á un destacament de voluntaris, los quals sabent la sort que 'ls hauria capigut, preferiren la resistencia, tancantse en la fortificació.

Pero prompte l' incendi s' ampará del edifici y aquells valents defensors de la República... moriren abrusats.

Dos que tractaren d' escaparse foren morts á tiros.

D' aquesta manera 'ns tractan los partidaris de l' Inquisició.

Pobre patria! Pobre llibertat!

Molts son los vehins d' aquesta ciutat, que després dels lamentables successos que han ocorregut, s' han apresurat á donar una gran copia de desfilas pels soldats ferits.

En cambi poch son los que s' han recordat dels paisans.

Aixó es pagar als republicans lo molt que varen recordarse de las classes conservadoras, vetllant per la séva seguritat y per la séva hisenda.

A Madrid tractan de armar novament á la milicia que vá ser desarmada en la Plassa de Toros.

¿Consecuencia lógica del Govern nacional será la milicia de partit?

Rodi la bola.

Som á 17 de Janer y ja s' han acabat las partidas y las insurreccions dels que á cop calent, encare las bayonetas no havian tret á l' Assamblea del temple de la Representació nacional, s' havian alsat en armas contra 'l nou govern.

Exemple de patriotisme que 'l poden pendre 'ls carlins que ja fa prop de dos anys, que sens esperansas de triunfo, estan desgarrant las entranyas de la mare patria.

A França cau en Thiers derrotat pels conservadors.

Thiers era 'l fusellador de las víctimas de la *Commune*, l' aliat mes ferm de las classes conservadoras, l' enemich mes irreconciliable dels radicals.

¿Se recordan los radicals francesos de tots sos antecedents? ¿Fán cas de la seva historia? ¿Calculan los seus futurs intents?

No: pel contrari, coneixen que després de lo seva derrota ha de ser republicà si 's plau per forsa, y l' agafan com un instrument molt útil del seus fins, deixantlo com á gefe del partit, y consolantse 'l mateix Gambetta de fer al costat seu fins un paper secundari.

¿Es que 'ls republicans francesos son molt mes pràctichs que 'ls republicans espanyols! Ab una situació com la de França, ja faria anys que aquí tindriam á Carlos VII, y allà no poden tenir mes que la República.

Per tirar á terra la República, França tingué tot un Napoleon, Inglaterra tot un Cromwell.

Aquí ha bastat un general Pavía.

En los últims temps de Roma, un grapat de pretorians bastaven pera derribar als governs.

Vulga la Providència, que aquí com allà, no haja de ser al últim presa la Nació dels bárbaros del Nort.

Y aquí 'ls bárbaros del Nort ó de las Provincias Vascongadas, tots sabem qui son.

Cartagena s' ha rendit: s' ha rendit lo cau dels piratas cantonalistas.

Mentres hi havia un govern republicà federal, resistencia llarga, invencible, desesperada...

Can lo govern republicà federal, y Cartagena obra las portas al govern, que per res del mon vol la federació...

Y mentres tant, fíemnos dels cantoners.

A Alemania 'ls demócratas y socialistas, segons lo resultat de las últimas eleccions guanyan terreno.

Donchs que procurin ferse 'l seu y cultivarlo bè pera plantarhi l' arbre de la llibertat.

La Discusió y La República, órganos respectivament d' en Castelar y dels alfonsins, s' estan barallant ab encarnisament.

En lo poder la política madrilenya ha fet que imitéssim als nostres enemichs.

Cayguts del poder, la mateixa política fá que 'ns devorém com ells se devoravan.

Aquest es lo gran modo, porque de nostre partit no 'n quedi mes que la pudó.

REPICHHS

Los carlins han entrat á Caldas.

Aixis los baldats á conseqüencia de la guerra, han pogut aprofitar la ocasió de pendre 'ls banys.

Passavan de trenta mil las recomendacions fetas als ministeris set dias després d' haver pujat lo nou govern.

Donchs aixís com als animals que maman se 'ls diu *mamíferos* y als que menjan carn, *carnívers* ¿no 's just dirne *nacionals* dels que volen menjarse la nació?

—De quin partit ets Pau Barras?

—Soch d' aquell que 'm dona 'l pá:

—Donchs aixís digas bèn clá qu' ets del partit dels *panarras*!

M. M.

—¿Ab quin dret s' anomenan corporacions populars certs ajuntaments posats d' ordre militar?

—Ab lo mateix dret ab que 's diuhen Modestos certs homes orgullosos; Anjéls certs homes lletjos, Cándidos molts espavilats y Marcial, gent mes pallusa que 'ls óssos.

La Igualtat ha sigut suspesa per déu dias. Si no mes durès déu dias aquí á Espanya la suspensió de l' *igualtat davant de la Uley*!

—A Ca la Ciutat ja torna á haverhi guardias del batalló de veteranos.

—Pero no davan també la guardia quan hi havia l' Ajuntament federal?

—Es vritat; pero escolti ¿no havia felicitat Espartero á n' en Castelar y pochs dias després no vá felicitar també á n' en Pavía per haverlo llansat fora del poder?...

—Ay tè rahò: son vells y rapapiejan.

Lo Papa tè 1.160 personas en son servey.

Y tots ells viuhén d' algo que no es espiritual.

Tots ells viuhén del suor dels tontos, que dihentse cristians no 's recordan que Jesucrist anava descals pèl mon.

Los carlins al entrar á Sagunto profanaren una imatge de la Puríssima...

Pero la profanaren porque 'ls saguntins professantli una gran devoció, la tenian carregada de brassalets, collars, arrecadas y cadenas.

Si 'ls defensors de Déu van al cel, son capassos de pendre 'l rellotje de l' ermilla de Sant Pere.

En Serrano s' assegura que diu á tothom qui 'l vol sentir qu' ell considera la República com definitiva y que demana als seus amichs que l' ajudin á consolidarla.

Jo si fos rey fora monárquich.

¿Y vostés?

La partida de 'n Santés ha entrat á Albacete.

¿Y no ha trobat á la terra dels ganivets un ganivet prou dur per foradar lo cor de roca d' aquest carcunda?

Los carlins han atacat lo fort del Morro de Bilbao.

Pero han tingut d' espinarse 'ls morros.

L'ajuntament de Zaragoza ha acordat assistir á las funcions d' iglesia.

Se creu que ab motiu d' aixó, 'l cura Santa Cruz, entregará las armas.

Escenas d' aquests dias.

—Pim, pam.

—¿Qui hi há?

—'L senyor ministre?

—Passi.

—Vinch á véure si 'm coloca: desde l' onze de febrer que no hi menjat calent: ab aixó calculi....

—Home: en lo mateix cas que vosté s' hi troban uns cent mil espanyols. Y després diuhen que 'l nostre partit es exíquo.

Torna á quedar restablerta la noblesa.

¿Noblesa aquí á Espanya, després de lo qu' hem vist y de lo que veyém?... És impossible.

També s' ha restablert l' us de las créus.

Als federals nos han carregat la créu de la paciència.

Segons lo manifest del govern no hi haurá corts.

Es á dir: no hi haurá corts, fins y á tant que puga funcionar librement lo sufragi universal.

Es á dir: fins y á tant que 'l ministeri de la Governació puga tornar á fer las eleccions.

Pere,
torna 'l coltell endarrera:
qui de coltell vol ferir
de coltell ha de morir.

Aixís ho diu la Passió.

Per supuesto que també 'u dirá pèls capellans que son á las partidas.

Morirán de coltell y de clatell.

CORRESPONDENCIA NEA.

A UNA IDEM.

¿Imposible! ja ho he dit:

la teva cara no 'm xoca:

no siguis pues mes tanoca

perque no 'n treurás partit.

¿Qué hi farás?; conformació

si no 't feu ta mare, hermosa

fora també forta cosa

que hó tingués de pagar jo.

Perque, vaja, franchs siguém,

no ho dich pas per alabarte;

pero no 's pot contemplarte

qu' un no tinga de fé etxém!

Y encara si aixó sol fós

pero com nos avindriam

y sempre 'ns barallariam,

semblariam gat y gos.

Com vols que fessim carrera?

tu ja sabs la opinió méva

y es la parentela téva

mes carlista que en Cabrera.

Si ja tremolo ans de serhi

si al pensarhi ja m' espanto,

si rebrias cada tanto

que valdria l' gran imperi.

Noya, á mi, vaja, no 'm fums:

no 'm fassis pas tan tanasi

¿cóm vols qu' ara jo ab tu 'm casi

si ets també un apaga llums.

Creume no vulgas pensarhi,

treute del cap eixa seva;

perque vaja, filla méva

no 'm agrada dí 'l rosari.

No se perque 't desesperas...

si tampoch 'n treurás res:

aconsólat, y ademes

¿no n' hi han d' altres de solteras?

Sento dirtho ¿qué hi farás

si no ets tu 'l que busco jo:

no 't desesperis per ço,

algun dia trovarás.

Disposa de mi quant vulgas,

menys no 'm parlis de casar:

perque m' arriba á embafar

'l venirme ab tals trifulgas.

R. E. B. y AMIGÓ

CANTARELLAS.

Diu que en Carlos fá la guerra

per pescar la monarquia;

pero 'l que ha pescat fins are

no ha sigut mes que *tunyina*.

Sempre m' estás dihent nina

que 'l amor te dona vida;

pero á mi quant era xich

me la donava la dida.

J. T.

Del deu mil catorze, noya

diu que dos décims tu tens...

Molt t' estimava nineta;

mes are t' estimo mes.

X. Y. Z.

Per casarte ab un tinent

á mi nena 'm vas deixar:

hi has perdut, que ab la milicia

á mi m' han fet capitá.

Tu 'm dius perque no t' esplico
com ans, los mèus mals de cap...
Are sò de la reserva
y n' haig d' esser reservat.

N. DE M.

EPICRAMAS

Fent centinella un tal Serra
vejé de lluny ajupit
un bulto, á qui féu eix crit:
—«Alsévus ja d' aquí terra!»
Ab pò al cos y escorregut
lo bulto fixo á n' allí,
l' hi cridá: —Mes alt que així
no 'u puch fer: so geperut!

A. F. O.

—Sab que Napoleon lo gran
vá tenir grans pensaments?
—Aixó t' estranya Llorens?
Vina al jardí del davant
y 'n veurás dos testos plens.

B.

CUENTOS

Era un rector dels que are son ab los carlins.
Feya uns sermons que omplian lo cap dels
oyents no ja com uns tres quartans, sino com
una quartera y tot.

—Germans, deya un dia: en l' altar ahont
s' está sant Roch no pot continuarhi: es un altar
vell, atrotinat: sant Roch mereix una cosa
millor... y aixis aná continuant per espay de
mitj' hora, Sant Roch vá y Sant Roch vè y
torna ab sant Roch, fins que al últim esclamá:

—Perque diéume ¿Ahont lo posarem?...

—Pósil aquí al mèu puesto, q' e jo me 'n
vaig digué un dels oyents que ja tenia 'l cap
plé de Sants Rochs.

—¿Y quan l' hi déus á n' al sastre?

—Cinquanta duros.

—Y en tant temps no l' hi has pagat res?

—Sí, noy: ahir l' hi vaig pagar lo café.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han enviat xaradas o endavinallas que poden
molt bèn aprofitarse 'ls ciutadans Manel Mira-
peix, Emilio Figús, Joan Titas, Tres de secas,
Marieta y Conchita modistas, Gestus, Una mon-
ja del Masnou y Papanatas.

N' han remesas que per insertarse haurian de
ser arregladas los ciutadans Pere Sistellé, Clos-
ca, Fabalet de Suria, Pagés de fora, y un Terre-
sench enamorat.

Y n' enviadas que no poden aprofitarse per
mal versificadas, erròneas, fàcils d' endavinar o
altres defectes los ciutadans Punyadas, Ramon
Bonhome, Un gep ingles, Un rareriroyruch, Cas-
telar de Canet de Mar, Un ciego que no hi guipa,
Cabo Maseras, Sabatas y Mitjas blavas, Quimet
del Bolado y Tereseta Intentas gallinayre.

Ciudadá Pere Sistellé. Lo que 'ns envia lo que
's aquesta vegada no pot pas anar.—Un farit-
zéu. Tampoch pot anar lo de voste.—Un depend-
ent de una agencia. Y lo de voste tampoch,
veji si es molt.—Un tarrasench enamorat. Si s'
arreglava una mica la seva cantarella potser qu'
hi anaria.—Un mosquit. Insertarem alguna
cosa de lo que 'ns envia.—Un deixeplo d' en Bat-
lle. Y lo de voste també.—Boixompifaig. Igual
que de lo de voste.—Emilio Figús. Pero lo de
voste no.—Marieta y Conchita modistas. Y de lo
de vostés dugas tampoch, per mes que 'u sen-
vim.—Papanatas. ¿Qué vol que l' hi diguem! Tam-
poch res de voste.—Punyadas. Idem de lienzo.

—Un gep ingles. Idem de idem.—B. M. O. L' hi
doném gracias per la seva poesia: l' insertarem.
—Castelar de Canet de Mar. Idem, idem.—Tres
de secas. Insertarem molta cosa de lo que 'ns
remet.—Pagés de fora. Y de lo que 'ns envia
vosté, també.—D. Ringu. No s' impacientí, home:
hi ha mes dias que llaugonissas.—F. Cadena. Lo
que 'ns indica no es prudent posarho.—Anton
Cansons.—No passi ansia, ja hi aniran: estem
plens d' original y las circunstancias no per-
meten prodigarse massa del género del que 'ns en-
vian nostres coloboradors: la poesia ja l' hi va-
rem dir que no podia anar per la rahó d' alabar-
nos á nosaltres mateixos.—Manel Mirapeix. Sino
fos per l' última carta que 'ns ha escrit, casi bé
'ns hauriam cremat. Sapiga que tot lo que l' hi
dihem que hi anirá nos ho tenim bèn guardat y
estém á punt de cumplir sempre que l' ocasió 's
presenti. De lo que 'ns envia també n' aprofita-
rem molta cosa.—Joan Titas. També aprofitarem
alguna de voste; pero mes enlla, qu' are 'ns vi-
gilan masa.—Gestus. ¿Vol que l' hi dihem la veri-
tat respecte á la seva poesia? Donchs sense ofen-
dre'l peca de llarga, difusa y 'ls versos semblan
fets á la forsa.

SOLUCIÓ

á las dos xaradas y á l' endavinalla
del número anterior.

Se posa la MAN-TE-LLI-NA
D.' Urraca del Purpal,
per veure passá 'n PA-VI-A
ab aquell AIRE MARCIAL.

PERE SISTELLÉ.

Han endavinat tres solucions los ciutadans
Boixompifaig, Un rareriroyruch, Pagés de fora,
Joan Titas, Castelar de Canet de Mar, Tres de se-
cas, Manel Mira peix, Marieta y Conchita modis-
tas, Un Tarrasench enamorat, B. M. O., Un de-
pendent de una agencia, Cego que no hi gipa,
Nás plé de pel, Cabo Maseras, J. M. C., Oncle de
la Catarina, Anton Cansons, Oidualc, Gestus,
Marti de la Miuga, Rosa Pompom y Nela.

Han endavinat las 1.ª y 2.ª los ciutadans Pa-
panatas y Una monja del Masnou. Las 1.ª y 3.ª
las ha endavinadas en Sabatas y Mitjas blavas.
La 2.ª no mes en Quimet del Bulado, y la 3.ª sol-
sament los ciutadans Plata Ruoli, y Treseta. In-
entas.

XARADA

1.

En lo hu y dos que m' estich
hi ha una nina mol pitera
es repetida tercera
pero te un pamet bonich.

Prou lector, que no crech pas
que no l' hakis enstetada;
si no l' has endavinada:
tot ben fort y la treurás.

UN CÒMICH D' HORTA.

11.

Ma primera es una lletra
arbre n' es la meva dos,
tinch un tres á qui á la cuarta
que n' om deixa fer lo tot.

PERE SISTELLÉ.

ENDAVINALLA.

(Última invenció.—Dedicada á mon amich
Pau Pallús.)

Anomena un animal
antes de una musical
per la solució obtení,
de un cabecilla carlí.

MANEL MIRAPEIX.

(Las solucions en lo próxim número.)

¡¡ALTO!! ¡¡ATENCIÓN!!

HA SALIDO YA

VALE SOLO UN REAL.

Año 11 y 12 de su publicacion plagado de
chispeantes caricaturas y escritos humorísticos.

ESTÁ EN PREMPA LO

Dintre uns quants dias surtirá plé de caricatu-
ras, retratos de personatjes célebres y xis-
pejants escrits.

VALDRÁ SOLS UN RALET.

HA SALIDO YA

Escrit ab molta xispa per varios gats dels
freres y enllustrat ab moltas caricaturas.

SOLS VAL UN RAL.

Tothem que vulgui adquirir ditas publica-
cions, tant los corresponsals y particulars de fo-
ra com de dins, que las demanin al ciudadá I. Lo-
pez editor, Rambla del Mitj número 20, Bar-
celona.

Imp. de la V y F de Gaspar, Ataulfo, 14.
I. Lopez, editor, Rambla, 20.